

अभिप्रवर्षण (von धर्ष् mit अभिप्र) n. *Angriff, das Anthon eines Leidens* MBu. 3, 14937.

अभिप्रयार्थिन् (von या mit अभिप्र) adj. *herbeikomend* TS. 5, 3, 2, 4, 2, 2.

अभिप्रवेश (von विप्र् mit अभिप्र) m. *das Betreten* (einer Einsiedelei) MBu. 1, 2871.

अभिप्रायण (von आप् mit अभिप्र) n. *das Erreichen: अर्थामि०, अर्थानभि० das Erreichen des Sinnes d. i. das Soweitkommen, dass der Sinn abgeschlossen ist*, Ind. St. 8, 120.

अभिप्राय 1) कर्त्रभिप्राये könnte auch als adj. comp. aufgefasst werden; dann bedeutet अभिप्राय *die Richtung zu Jmd hin*. Lies क्रियाफले. — 2) a) अभिप्रायं यो विदिद्वा तु भर्तुः सर्वाणि कार्याणि करोत्यतन्द्रोः Spr. 3543. अभिप्रायानुसारेण 3545. सर्वाणां च खलानां च — अभिप्राया न सिध्यति 3200. पापाभिप्रायक adj. R. 7, 34, 14. — c) *Betrachtung* —, *das Ansehen als* Vedāntas. (Allah.) No. 23. — d) *blosser Schein: चिक्च्यभिप्रायेषु* RV. Pū. 4, 28, 14, 11. *Erscheinung, Phantom: तत्र दिव्यानांभिप्रायान्दर्श* MBu. 13, 2827. — e) in der Dramatik *die Darstellung einer Unmöglichkeit als solcher an einem Gleichnisse* Śāh. D. 434. 443, wo mit mehreren Hdschr. अमूर्तार्थस्य st. अद्वैतार्थस्य zu lesen ist.

अभिप्रेप्सु mit dem acc. auch MBu. 1, 1777.

अभिप्रेरण (von इर् mit अभिप्र im caus.) u. *das in-Bewegung-Setzen: दाल्भाभि०* Kāv. 3, 182.

अभिबल n. in der Dramatik *das Anführen —, das hinter-das-Licht-Führen Jmdes durch Verkleidung: अभिबलमभिसंधिप्रकृत्नेन यः* (the Adhibala [Overreaching] is an inquiry or examination by an artifice BALLANT.) Śāh. D. 375. अधिबल 365. die ältere Ausg. ein Mal (161) अधिबल, das andere Mal (163) अभिनय n., die richtige Form wird wohl अधिबल sein.

अभिबाधितर् (von बाध् mit अभि) nom. ag. *Belästiger, Quäler* Hariv. 6792. अधि० die neuere Ausg.

अभिबुद्धि (अ० + बु०) f. im Śāmkhja *der allgemeine Intellect*, welcher unter sich begreift अध्वयसाय, अभिमान, इच्छा, कर्तव्यता, क्रिया Tattvas. 30.

अभिभर्त् (अ० + भर्त्) adv. *am Gatten* Çiç. 9, 35. *in Gegenwart des Gatten* 77.

अभिभव 2) a) zu streichen und das Beispiel unter c) zu stellen, wo *Bedrängung, Gewaltanhuung* hinzuzufügen ist. — c) = अभिषङ्ग Halā. 5, 59. — d) = अनादृ Halā. 4, 19. füge *Geringachtung* hinzu. बलवानपि निस्तेजाः कस्य नाभिभवास्पदम् Spr. 1944. — e) *das Verschwinden, Unsichtbarwerden* (Gegens. प्रादुर्भाव) Verz. d. Oxf. H. 229, a, 39. 44. fg.

अभिभवन, सर्वमारामाम् Lalit. ed. Calc. 6, 6.

अभिभार, v. l. अतिभार.

अभिभाषण auch *das Reden, Sprechen: सत्याभि०* Kathās. 63, 83.

अभिभाषितर् nom. ag. *zu Jmd redend, redend: स्मितपूर्वाभि०* MBu. 1, 5596.

अभिभाषिन् füge *zu Jmd redend, redend* hinzu. स्मितपूर्वाभि० Spr. 2769. अनभि० *nicht sprechend* MBu. 1, 1697. सत्याभि० (wohl so zu lesen) Kathās. 56, 247.

अभिभू 1) adj. *überlegen, übermächtig: ०भू* MBu. 1, 1251. 3, 12984 (अ-

विभू ed. Bomb.) 12, 1509 (अतिभू ed. Bomb.). — 2) m. a) ०भू ein best. Monat Kathās. 33, 10. — b) ०भू N. pr. eines Schlangenfürsten Pā. Gṛh. 2, 14. — c) ०भू ein best. Würfel TS. 4, 3, 2. Kathās. 39, 7. — Vgl. नागाभिभू, ०भू, महाभिज्ञानाभिभू.

अभिभति (von मन् mit अभि) f. = अभिमान 2) Buāg. P. 10, 23, 23.

अभिभत्सर् lies *der die Objecte in Beziehung zu sich bringt*.

अभिभर्षा, केशाभि० *das bei-den-Haaren-Packen* Buāg. P. 3, 1, 7. परदारामि० *die Berührung eines fremden Weibes* Spr. 3432 (ed. Bomb. so).

स्त्रीणां बाह्याभिभर्षात् (so die ed. Bomb.) MBu. 3, 14939.

अभिभर्षक, परदारामिभर्षक (so) R. ed. Bomb. 6, 87, 22.

अभिभर्षन 1) adj. (= अभिभर्षक) परदारामिभर्षण R. 6, 93, 47. अद्भुभि० Buāg. P. 10, 86, 43. — 2) n. *तव तेनाभिभर्षणाम्* R. ed. Bomb. 6, 113. 8. दाराणाम् MBu. 2, 2422. परदारामि० 13, 1469 (ed. Bomb. mit ष). Spr. 1892 (mit ष). 5390.

अभिभर्षिन् in ईताभिभर्षिन् (von ईता + अभिभर्ष) adj. *Jmd schauend und berührend* Buāg. P. 10, 70, 43.

अभिमातिर्षाक्य (०सक्य Padap.) n. nom. abstr. zu अभिमातिषाकू RV. 3, 37, 3.

अभिमान 1) Spr. 4602. Śāh. D. 471. 493. सामिमान *stolz* Rāga-Tar. 5, 233. — 2) füge hinzu *das in-Beziehung-Bringen der Objecte zum Ich: अभिमानात्मिकात्:करणवृत्तिरङ्कारः* Vedāntas. (Allah.) No. 47. अभिमानलक्षणा ऽङ्कारः Verz. d. Oxf. H. 223, b, 5. विचेष्टितं सामिमानम् egoistisch Spr. 307. — 4) Daçak. in Benf. Chr. 182, 23. विषयकरिणागाढब्रह्मिमानत्तावस्वात्:करणकरिन् Spr. 401. — 6) *das Voraussetzen bei sich, die falsche Meinung, dass man Etwas besitze: देहाभिमान* Bilāb. 31 = Spr. 4217.

अभिमानवत् (von अभिमान) adj. *Selbstgefühl besitzend, stolz* Spr. 3546. Am Ende eines comp. *bei sich voraussetzend, zu besitzen meinent: प्रज्ञामि०* so v. a. *sich für klug haltend* Kathās. 61, 273. विद्याभि० 66, 5.

अभिमानिता (von अभिमानिन्: f. *Selbstgefühl* Spr. 2788. मानस्वात्माभिमानिता *eine hohe Meinung von sich* MBu. 3, 17379.

अभिमानित्व (wie eben) n. *das Gellen für Etwas: सर्वनरभि०* Vedāntas. (Allah.) No. 72.

अभिमानिन् (von मन् mit अभि und von अभिमान) 1) adj. a) *bei sich voraussetzend, zu besitzen meinent: प्रज्ञामि०* Spr. 3420. 3344. तद्भि- Buāg. P. 10, 4, 22. — b) *sich haltend für, sich einbildend zu sein: मुक्ताभि०, बद्धाभि०* Asuṭāv. 1, 11. — c) *geltend für, vorstellend: नरेन्द्राभि०* Daçak. in Benf. Chr. 187, 12. स्वानाभिमानिनीभिर्देवताभिः Prāb. 101, 10. ब्राह्मणाज्ञात्यभिमानि देवः TBu. Comm. III, S. 346. fg. स्वाकाभिमानिनश्चाग्निरात्मज्ञास्त्रीनस्मिजनत् Buāg. P. 4, 1, 59. अद्यभिमानिनो देवान् Schol.: vgl. VP. 83, wo ein Agni Abhimānin erscheint, und अमोमानिन्. — d) *eingebildet, stolz, hochmüthig* Spr. 1356. 4380. R. 3, 37, 16. Kathās. 7, 43. 10, 18. इषाभिमानिनो 32, 94. 69, 45. Vgl. इरभि०. — 2) ein best. Agni; vgl. u. 1) c) und अमोमानिन्. — Vgl. मानिन्.

अभिमारुतम् (अ० + मारुत) adv. *gegen den Wind* Spr. 2811.

अभिमुख 1) c) füge *im Begriff stehend zu* (mit einem vorangehenden nom. act.) hinzu.

अभिमुखी sich Jmd zuwenden: विधिर्भिमुखीभूतः Spr. 1281.